

Resebrev 19 - St Maartin

Torsdagen den 1 maj

Hejsan!

2447 Nm sen förra resebrevet sitter vi i Sint Maarten, Karibien. Det är carneval här nu och full partystämning. Vi avslutade förra resebrevet i Norfolk, VA, USA där vi låg och väntade på rätt väder för en segling till Bermuda. Vi väntade dock förgäves, det var storm efter kuling och vi pratade med vädergurun Herb dagligen. Han rådde oss att gå till Beaufort, NC och vänta där istället vilket vi gjorde. Vi kunde med vårt djup och masthöjd gå 4 dagar på ICW för att komma dit (IntraCoastalWaterway) vilket var en annorlunda upplevelse. Vi slapp på det viset Cape Hatteras vilket är svårseglade vatten med många skeppsvrak som vittnar därom.

I NC väntade vi så igen men det kom fler stormar och vi hann inte gå emellan dom. Vi tog oss en djup funderare och beslöt oss för att skipa Bermuda och istället gå längs USA's ost kust söderut. Antigua var fortfarande målet även om vi skulle komma dit en bit in på säsongen. Det var kallt och alla som känner oss vet att kyla inte är högst på vår lista! Elvina utan värmare när det är 8 grader C i vattnet är inte mysigt alls... Sagt och gjort, vi gjorde flera nattseglingar för att komma till värmen så fort vi kunde och i början på december kom vi till Florida där det började bli behagligt ombord igen. Nordamerikas äldsta stad St Augustine var mycket trevlig med många spanska influenser. 11 dagar senare kom vi till Miami som blev vår sista anhalt i USA.

Golfströmmen går alldeles utanför kusten, sundet mellan USA och västra Bahamas är bara 40Nm brett och den dagen vi korsade hade vi SE vind. Det var stökigt och tog mycket längre tid än beräknat (drygt 1½ dygn) så vi gick till en alternativ ankring längre norrut. Där kunde vi pusta ut och äntligen fira att vi var på rätt sida golfströmmen igen! Bahamas har vi sett från satellitbilder med turkosgrönt vatten och efter några dagar när vi var på Exuma Bank där det är grunt, omkring 4 meter, förstod vi varför. Vattnet har en färg som är absolut underbar!!

Ett av våra undervant hade en trasig kardel men vi hade turen på vår sida och vi träffade på vänner från vår tid i Portugal, som hade en den reservdelen som passade. Vi var mycket tacksamma för det, Bahamas är inte rätt ställe att få ett mastbrott på. Vi kunde därmed fortsätta seglingen längs öarna och vi gjorde

bekväma dagseglingar fram till de yttre öarna där nästa ö ligger på ett dygns avstånd från varandra. Vi såg mycket haj vilket gjorde att vi inte badade så mycket men vi fick långa härliga strandpromenader istället. På en av dem hittade vi en flaskpost! Den var islängd från en motorbåt mellan Bermuda och Azorerna 2004 och flöt med strömmen till Bahamas.

Vi låg på Rum Cay, Bahamas i 12 dagar och inväntade rätt vind för nästa etapp. En av de mest rulliga ankringarna vi varit på och även om ön i sig är trevlig så var vi glada när vi slutligen kunde lämna den. Sedan gick allt i rask takt, en dygnssegling först till ön Mayaguana, Bahamas. Sen en dygnssegling igen till Turks & Caicos, vinden var då så fördelaktig att vi låg ankrade i 45 minuter för att byta dieselfilter och baka bröd. Sedan seglade vi ett dygn till och kom till Luperon

i Dominikanska Republiken. Inklareringen där skulle vi kunna skriva en hel bok om. Tror aldrig vi skrattat så mycket som när den var klar. Det var avgifter till allt och alla och totalt betalade vi \$123. Inte allt var mot kvitto... Landet är mycket trevligt, vi tyckte det kändes som Venezuela fast utan alla säkerhets problem. Leende hjälpsamma människor gjorde att vi fick goda minnen med oss.

Så fort vi fick ett nytt sk weather window fortsatte vi österut, vi har gått för motor mer än någonsin förut men en bra motor är ett måste när man ska gå mot passadvindarna och strömmen. Puerto Rico var nästa land där vi bara tog ett kort stopp för att handla, fylla propan mm.

Spanish Virgins, US Virgin Islands, British Virgin Islands stod på tur och här kunde vi njuta av korta

dagseglingar ett litet tag vilket gjorde att vi inte var så väderberoende. Att det blåser 20-25 knop om dagarna är vi vana vid, det är när det är rakt emot som det är tufft.

I Sint Maarten slöt vi vår nord-amerikanska cirkel då det var där vi lämnade för att gå mot Bermuda i maj 2006. 21 månader senare var vi tillbaka och vi träffade alla kompisar igen. Vi hade funderat lite på framtiden och insett att vi behöver tjäna mer pengar. Eftersom säsongen i Antigua tar slut efter Race Week i maj så fick vi hitta andra alternativ. I St Maarten finns det flera crew agencies och vi gick runt en dag för att presentera oss och ge dem våra CV's. En av agenterna hade ett jobb på en Oyster 62 (segelbåt) och berättade lite kort om det och undrade om det kunde vara något. Det lät fantastiskt bra och redan dagen efter träffade vi ägaren och fick jobbet! Elvina kom dock till Antigua och står nu på land i Jolly Harbour tills vi har jobbat klart, det blir tills vi kommer tillbaka... En ny spännande tid ligger framför oss och vi vet inte riktigt vart vi kommer att segla härnäst.

Vi gör därför ett uppehåll med resebrevens tillsvidare. Om någon har vägarna förbi Elvina kan ni få klappa om henne från oss!!

Med vänlig hälsning från kapten Krilla och stew-cook Gunilla

Sedan resebrevet skrevs har vi kommit överens om att Gunilla och Krilla ska fortsätta skriva resebrev som publiceras på oeyc.org. /Jakob Alander